

CONVIVIUM
RECORDS

FÖRVARSKVÄLL

ONE EARLY SPRING EVENING

SOFIA VOKALENSEMBLE
BENGT OLLÉN

DET ÄR EN DAG I MARS. SKYMNINGEN DRÖJER ALLT LÄNGRE OCH LÄNGRE FÖR VARJE DAG SOM GÅR. LUFTEN ÄR KALL OCH FUKTIG. MIN BLICK SVEPER ÖVER NEJDEN ÖVER...
IT'S AN EARLY SPRING DAY,
HERALDING THE END OF LATE WINTER. THE AIR IS COLD AND DAMP, AND EACH NEW DAY THE LIGHT LINGERS LONGER UNTIL DUSK ARRIVES...

milsvida fält med gammal snö. Björkarna står där kala och frusna med sina mörka brunlilafärgade knoppar i väntan på den första vårdagen. Himlen är blekblå och allt är stilla och tyst. En ensam fågel flyger till synes långsamt fram över himlen mot dess horisont. Långt borta syns kyrkan med sitt höga torn. Mina tankar letar sig in i kyrkorummet med sin skönhet, värme och prakt. En sakral stillhet och ett lugn råder där. Toner från mänskliga röster börjar sakta ljudas. En ljuvlig harmonik och klang hörs allt tydligare för att snart blomma ut i de vackraste klanger och ackord.

I look out over plains, across vast fields littered with the last melting snow with birch trees standing naked and cold, their small dark buds awaiting the warmth of the first spring day to arrive. The sky is a pale blue and all is serene and silent except for a bird flying slowly towards the horizon, where the steeple of a church stands tall. In my thoughts I enter its halls, its beauty, warmth and splendour surround my feelings in the silence. And gently, singing voices lift the stillness and soon the whole church is filled with the most beautiful harmonies and clusters of chords.

Du håller i din hand en cd där vi, Sofia Vokalensemble, vill ta med dig på en resa genom en del av den bästa nordiska körmusiken. Det är musik som vi sjungit på många konserter och turnéer genom åren. Musik som vi alltid har älskat att framföra. Musik där vi alltid vill beröra vår publik lite extra. Här varvas utsökt vacker nationalromantik med folklig koral och visa, nutida svenska kompositioner och körmusik från vårt östra grannland.

Med Sven-David Sandströms *Four Songs of Love* inleder vi vår resa i känslornas tecken. Ur Bibelns Höga visan har Sandström hämtat texter om kärlekens väsen. Om samspelet mellan två människor och mötet mellan varma sunnanvindar och uppriskande nordan. "Awake, O north wind; and come thou south; blow upon my garden, that the spices thereof may flow out. Let my beloved come into

The members of Sofia Vokalensemble under our director Bengt Ollén, invite you to join us on a musical journey through some of our favourite Nordic a cappella choral music. It is music that we have always loved to share with our audience, pieces that through the years we have performed at many concerts in Sweden and touring overseas. In this album, we have chosen a selection of songs that reach from exquisite Swedish National Romanticism to folk chorale and contemporary pieces.

We start our journey with an exploration through our emotions in Sven-David Sandström's 2009 work *Four Songs of Love*. He calls upon verses from the Old Testament's 'Song of Songs' in his illustration of love's many ways, with its poetic text describing the interaction between two people and the love that they share. "Awake, O north wind; and come thou south; blow upon my garden, that the spices thereof may

his garden and eat his pleasant fruits." (Höga visan 4:16).

Sandströms fyra kompositioner som skrevs 2009 följs av en äldre svensk körklassiker; Oskar Lindbergs *Stjärntändningen* med text av Verner von Heidenstam. "Nu är bröllopstimmen och brudarnas stund, och stjärnorna brinna så nära." Lindberg arbetade som organist i Stockholm men komponerade allra mest om somrarna, då han tillbringade tid i föräldrahemmet i Gagnef.

Kanske var det de ljusa sommarnätterna i Dalarna som fick nationalromantiken att flöda genom Lindbergs musik?

Skogen, ängarna och älvarna inspirerade Lindberg. I en annan del av Sverige var naturen liv – och död. På klipporna i den bohuslänska västkusten stod fiskarbruarna och väntade på sina män. Under

flow out. Let my beloved come into his garden and eat his pleasant fruits." (Song of Songs 4:16).

Following is Oskar Lindberg's *Stjärntändningen*, a classic Swedish choral piece. Lindberg, who spent much of his time employed as a teacher and organist in Stockholm, chose to produce most of his compositions during his summers in Gagnef, Dalecarlia. Would it have been these light summer nights on the countryside that evoked Lindberg's very typical National Romantic idiom?

Dalecarlia's forest, meadows and the rivers were of great importance in Lindberg's work, but so too was the sea pouring upon the Swedish west coast, a symbol of both life and death. For through the centuries, the peoples of these coastal communities lived off the sea's rich bounty, and of those men who left in their boats, no one could know when, or if, they would return. Trilo is

århundraden hade kustsamhällena levit på fisket, och när männen begav sig ut med sina båtar visste ingen när, eller om, de skulle komma tillbaka. Därfor var det med oro fiskarfruarna väntade på klipporna. Spanandes genom dimmorna. Det sägs att sången *Trilo* sjögs av fruarna när männen äntligen kunde skönjas långt bort, på väg in i trygga hamnen. Hem till sina älskade, hem med försörjningen. Mansstämmornas kvinter i inledningen ger en bild av ett stilla, disigt, oändligt hav där det enda som hörs är mistlurarna.

I Robert W Services dikt *Unforgotten*, som är tonsatt av Fredrik Sixten, återkommer havet som symbol. Trots att det kan skilja oceaner mellan två människor och fast vars och ens liv kan vara så väsensskilda, kan man ändå vara ett i känsla och tanke och dela allt inom sig.

Vandringen mellan klassiskt och nytt

a traditional Bohuslän melody, said to be sung by the fishermen's wives when they finally caught a glimpse of the boats far away, carrying their loved ones back into safe harbour. You can hear as the music begins, the male voices harmonizing together in fifths; a reminder of the windless, misty sea, where foghorns guide the ships safely back to shore.

Robert W Service's poem *Unforgotten*, published in 1907 (music by Fredrik Sixten 2011), is our final inclusion summoning inspiration from the sea: "Between these two rolls an ocean wide. Yet he is in the garden by her side and she is in the garret there with him."

Our voyage through classical and modern continues with *The half-finished heaven*, originally a poem in Swedish (*Den halvfärdiga himlen*) by the Nobel Laureate in Literature 2011, Tomas Tranströmer. Sven-David Sandström's music is a dedication to the Sofia

tar oss vidare till nobelpristagaren i litteratur 2011, Tomas Tranströmer. "Var människa en halvöppen dörr som leder till ett rum för alla." Orden kommer från hans dikt *Den halvfärdiga himlen* som har tonsatts av Sven-David Sandström. Stycket är tillägnat Sofia Vokalensemble och uruppfördes i oktober 2013.

Hugo Alfvén räknas som en av Sveriges främsta nationalromantiska tonsättare. Han skrev till största delen för orkester men också många verk för manskör och blandad kör. Efter pensioneringen 1939 kämpade Alfvén med djupa depressioner och dålig ekonomi, men de många beställningsverk han åtog sig höll honom över ytan. Den flitigt sjungna *Aftonen* skrevs 1942 och skildrar stilla och lugnt en afton någonstans, långt från mörka sinnesstämningsar.

I denna ljuba sommartid är en välkänd folklig koralmelodi som här pryts i

Vokalensemble and first performed by the ensemble during October of 2013 in Sofia Church, Stockholm.

Hugo Alfvén is considered amongst our most prominent national romantic composers, with compositions mostly for orchestra, but he a wealth of work for male voices and mixed choir. In his later life after retiring in 1939, Alfvén struggled with deep depression and financial troubles, yet many of the ordered pieces he took upon himself kept him from letting go. The regularly performed *Aftonen* was written in 1942 and evokes a calm evening, somewhere distant and untroubled from the composer's dark states of mind.

In this lovely summertime is a well-known folk melody, re-arranged here with a fresh, provoking sound. As the piece begins, we find ourselves on a Swedish mead where a shepherd calls her cattle, and her calls travel far and wide over the meadows and through

nya kläder. När stycket inleds befinner vi oss i en svensk fäbod där vallflickan kallar på sina kritter. Ropen vandrar över ängarna och genom skogarna. Ett liv nära naturen. Svensk högsommar.

Men allt liv tar slut någon gång. Från kärlek och romantik går musiken vidare in i förgängligheten.

"Jorden oro viker, för den frid som varar..." är begynnelseorden i en dikt av Johan Olof Wallin som här har tonsatts av Ludvig Norman. Musiken, med dess åttastämmiga dubbelkör, har influenser av den romantiska musiken som rådde i Centraleuropa i mitten av 1800-talet men med ett tydligt svensk tonspråk. Norman var underbarnet som kom att leva med stora personliga problem. Tourettes syndrom, självmordstankar och hög alkoholkonsumtion gjorde honom till en orolig själ. Kanske just därför sökte han sig till Wallins dikt om *"den frid som varar"*. Efter döden väntar himlen där allt förklaras.

the forests. This is the sound of the rustic Swedish summer; a simple life, close to nature.

But eventually at some point, all life must end. From love and romance the music turns darker, into the perishable.

"Worldly misery shall give away to the everlasting piece..." is the introduction of a poem by Johan Olof Wallin, set to music by Ludvig Norman. Its 8-part-harmony for double choir is heavily influenced by 19th century European romantic ideals while flavoured with a distinctly Swedish musical expression. Norman himself was a musical prodigy afflicted throughout his life with immense personal issues; tourettes syndrome, suicidal inclinations and great alcoholism made him a troubled soul. Perhaps it was due to this that he sought out Wallin's poem about "the everlasting peace." After death heaven awaits, where all shall be explained. The perishable theme concludes with

David Wikanders klassiska *Kung Liljekonvalje av dungen* stannar också den upp inför förgängligheten. En högtidlig stilla sorgestund, berättad med naturens egna bilder.

De bilderna finns likaså i Jaakko Mäntyjärvis komposition *Die Stimme des Kindes*. *"En djup hemlängtan har sköljt över mig som när det regnar på den tysta heden"*.

Mest uppehåller sig texten kring vår längtan tillbaka till det sovande barnets dröm- och sinnevärld. Till det oskuldsfulla och oförstörda. Mäntyjärvi skrev musiken som "en atmosfär sökande efter en text." Det tog tid innan han hittade något som motsvarade känslan, men till slut föll valet på österrikiske diktaren Nikolaus Lenaus text.

När skivan börjar närma sig sitt slut låter David Wikander barnet somna tryggt i *Förvårskäll*, med text av

the classic piece *Kung Liljekonvalje* by David Wikander, a solemn, peaceful moment of grief, accompanied with nature's own images.

Another point of transition is found in the composition *Die Stimme des Kindes* by Jaakko Mäntyjärvi. "Some homesickness has come over me deeper than when it rains on the silent heath."

The lyrics describe a yearn for dream worlds, like the state of mind of sleeping children, a place of innocence and purity. Mäntyjärvi wrote the music as "an atmosphere seeking lyrics", so much so that quite some time passed before lyrics effectively describing the feeling of the piece were found and set to the music. Ultimately the lyrics sourced were from the collections of Austrian poet Nikolaus Lenau.

As we near the close, David Wikander safely bids us to sleep in *Förvårskäll*, a

Ragnar Jändel. Kompositionen är en av de mest sjungna naturromantiska svenska körstyckena och målar upp den tidiga vårdagens vandring mot natt.

Den finska tonsättaren Jaakko Mäntyjärvi bidrar med två kompositioner. I *Canticum Calamitatis Maritimae* finns inte bilden av det trygga barnet, utan här har Mäntyjärvi sökt sig till något mer konkret. En tragedi som länderna kring Östersjön kommer leva med för all framtid.

Texten är en tonsättning till minne av offren för Estoniakatastrofen 28 september 1994. Dels kan vi höra den latinska nyhetsuppläsningen ur finsk radio den dag det hände, och dels Psalm 107: 23-30. Ett möte mellan det stormande havet och den eviga friden.

Skivan avrundas med Wilhelm Stenhammars *Sverige*, som

Swedish national romantic composition, and one of the more frequently sung within the genre. The poem is from Ragnar Jändel and depicts the drawing of the early spring-day to night.

The Finnish composer, Jaakko Mäntyjärvi provides us with yet another composition, in *Canticum Calamitatis Maritimae*. In its verses, Mäntyjärvi describes the sinking of MS Estonia, a profound tragedy with which always will never be forgotten amongst the countries of the Baltic Sea. It is a dedication to honouring the memories of all those who perished on September 28th in 1994. In the text you can hear the latin news recital on Finnish radio during the day of the disaster, and lines from psalm 107: 23-30, describing an encounter between the high, stormy seas and eternal peace.

The record finishes with Sweden by Wilhelm Stenhammar. The work was originally composed as a national anthem but was received as focusing

ursprungligen var tänkt som en nationalsång. Men stycket ansågs vilta för mycket på körsättningen, och inte i en unison melodi, och valdes därför bort. Verner von Heidenstams text har istället levat vidare i körer genom årtiondena. Innerligt och återhållt.

De sista ackorden har klingat ut. I kyrkorummet råder tystnad. Utanför i den tidiga senvinterkvällen hörs några fåglars vårliga bestyr. Inuti oss lever musiken.

too dramatically upon the choral arrangement instead of a melody in unison, and its anthem status was therefore dismissed. Nevertheless, the sincere and moderate lyrics of Verner von Heidenstam have by choral singing lived through decades.

The last chords echo. The church is in silence. Outside, in the early late-winter night, the sound of a few birds' springbound adventures are heard. Within us, the music lives.

SOFIA VOKALENSEMBLE

BILDADES 1995 I
STOCKHOLM

FORMED IN
STOCKHOLM 1995

Körens framträdanden kännetecknas av en varm, lyrisk svensk körlägenhet och en scenisk närvaro som har räckt långt i internationella tävlingar.

År 2012 stod Sofia Vokalensemble som segrare i European Grand Prix for Choral Singing. Tävlingen, som detta år hölls i Maribor, Slovenien, räknas som en av de mest prestigefyllda i världen då föregående års segrare från de sex största körtävlingarna i Europa möts. Sofia Vokalensemble kvalificerade sig till tävlingen efter Grand Prix-vinsten 2011 i International Choral Competition, Maribor, Slovenien.

Hösten 2009 vann kören Grand Prix i the Grieg Inter-

The choir's performances are characterized by a warm, lyrical Swedish choral sound and a stage presence that has taken the ensemble far in international competitions.

In 2012 Sofia Vokalensemble won the European Grand Prix for Choral Singing. The competition, this year held in Maribor, Slovenia, is one of the most prestigious in the world and the participating choirs are the winners of six reputed choral competitions in Europe. Sofia Vokalensemble qualified for the competition after winning the Grand Prix at the International Choral Competition, Maribor, Slovenia, in 2011.

national Choir Festival i Bergen, Norge. Sommaren 2008 tog kören två förstaplacer i Grand prix-tävlingen i italienska Gorizia och 2006 en delad förstaplats i den prestigefyllda Harald Andersén Chamber Choir Competition i Helsingfors. Dessutom har kören framgångsrikt tävlat eller turnerat i Tjeckien, Sydafrika, Tyskland, Slovenien, Italien, Hongkong, Irland, Grekland, Venezuela och Ryssland. På hemmaplan i Sofia församling i Stockholm ger Sofia Vokalensemble regelbundet konserter i Sofia kyrka.

Musik av Bach, Poulenc, Pärt och Schnittke återkommer ofta i repertoaren. Kören har också uruppfört stycken av bland andra

In the autumn of 2009, Sofia Vokalensemble won the Grand Prix at the Grieg International Choir Festival in Bergen, Norway. In the summer of 2008 the choir took two first places in the Grand Prix in Italian Gorizia and in 2006 the ensemble tied for first place in the prestigious Harald Andersén Chamber Choir Competition in Helsinki, Finland. Sofia Vokalensemble has also toured in Czech Republic, South Africa, Germany, Slovenia, Italy, Hong Kong, Ireland, Greece, Venezuela and Russia. At home in Stockholm, the choir gives regular concerts in the Sofia church.

Music by Bach, Poulenc, Pärt and Schnittke recurs frequently in the repertoire.

Sven-David Sandström, Jaakko Mäntyjärvi, Fredrik Sixten och Karin Rehnqvist. Sofia Vokalensemble är en kör som hyser stor kärlek till musiken som framförs, och arbetet präglas inte bara av en hög musicalisk ambition och ett intensivt samspel med dirigenten: hjärtat finns alltid där, såväl på onsdagsrepetitionerna och helginternaten som på flygplatser, fester eller bakom kulisserna före en tävling.

The choir has also premiered pieces by, among others Jaakko Mäntyjärvi, Fredrik Sixten and Karin Rehnqvist. Sofia Vokalensemble is a choir with great love for music and the work is characterized not only by high musical ambition and close interaction with the conductor: the heart is always there; on Wednesday rehearsals and weekend training camps as well as at airports, parties, and behind the scenes before a competition.

Since 1995 he's led the vocal ensemble with great passion and a never-dying enthusiasm. His leadership has formed Sofia Vokalensemble to a positive and resolute choir through musical development.

Bengt's vision is to create music "beyond the notes." The music that the choir presents shall not only consist of beautiful rings and fine musical interpretations. The music shall also move the listener. Therefore each singer's commitment is a very important piece in the musical progress.

Bengt constantly works on strengthening the choir's group dynamics. For example he often uses creative improvisation practices as work method, which often leads to exciting concert pieces and melody

BENGT OLLÉN GRUNDARE OCH DIRIGENT

BENGT OLLÉN FOUNDER AND CONDUCTOR

SOFIAVOKALENSEMBLE

Bengt Ollén är Sofia Vokalensemblens grundare och ständige dirigent. Sedan 1995 har han lett vokalensemblen med stort engagemang och en aldrig falnande entusiasm. Hans ledarskap har format Sofia Vokalensemble till en positiv och viljekraftig kör i ständig musikalisk utveckling.

Visionen är att skapa musik "bortom noterna". Musiken som kören framför ska inte bara vara vackra klanger och snygga musikaliska tolkningsar. Musiken ska också beröra den som lyssnar. Därför är varje sångares engagemang en mycket viktig del i det musikaliska arbetet.

En viktig byggsten i hans arbete är att stärka körens grupp dynamik. Bengt använder till exempel gärna kreativa improvisationsövningar.

interpretations. Bengt never ceases to encourage communication between the singers, both in the musical format but also socially, outside rehearsals. For the music to succeed, everyone needs to take part; that is Bengt's musical belief.

Bengt Ollén has studied under Gösta Ohlin and Gunnar Eriksson at the Academy of Music and Drama in Gothenburg and in 1981 he formed the vocal ensemble Amanda. Bengt is regularly engaged as a guest lecturer at choir festivals, workshops and concerts, both in Sweden and internationally. He works as a teacher of choir singing at Stockholm Musikgymnasium.

gar som arbetsmetod, vilket ofta leder fram till spännande konsertinslag och meloditolkningar. Han är aldrig sen med att uppmuntra kommunikation mellan sångarna, både i musikalisk form och i social form utanför repetitionstid. För att det ska bli bra musik måste alla känna sig delaktiga; det är Bengts musikaliska övertygelse.

Bengt Ollén har studerat för Gösta Ohlin och Gunnar Eriksson vid Musikhögskolan i Göteborg. Där grundade han Sångensemblen Amanda 1981. I dag arbetar Bengt som lärare i körsång och musikteori på Stockholms Musikgymnasium. Han engageras också regelbundet som gästlärare och dirigent vid körfestivaler, workshops och konserter både i Sverige och utomlands.

FOUR SONGS OF LOVE

musik Sven-David Sandström (1942–) text Song of Songs 1:2 and 15

I
Kyssar vill jag dricka ur hans mun!
Din kärlek är ljuvare än vin
Vad du är skön, min älskade
vad du är skön!
Dina ögon är duvor.

II
Tills vinden vaknar
och skuggorna flyr,
ströva omkring min vän,
som en gasell, som en ung hjort,
på de kryddoftande bergen.

III
Vakna, nordanvind. Sunnanvind, kom!
Blås genom min trädgård,
så att dess vällukter flödar
Må min vän komma till sin trädgård
och njuta dess härliga frukter.

IV
Mitt huvud vilar på hans vänstra arm
hans högra omfamnar mig.

Let him kiss me with the kisses of his mouth:
for thy love is better than wine.
Behold, thou art fair, my love;
behold, thou art fair;
thou hast doves' eyes.

II
Until the day break,
and the shadows flee away,
turn, my beloved,
and be thou like a roe or a young hart
upon the mountains of Bethor.

III
Awake, O north wind;
and come, thou south;
blow upon my garden,
that the spices thereof may flow out.
Let my beloved come into his garden,
and eat his pleasant fruits.

IV
His left hand shall be under my head
and his right hand shall embrace me.

STJÄRNTÄNDNINGEN

musik Oskar Lindberg (1887–1955) text Verner von Heidenstam (1859–1940)

Nu är bröllopsstimmen
och brudarnas stund,
och stjärnorna brinna så nära,
att plockas de kunde från
fästets rund
åt brudar i kronan att bära.

Stillा står tiden och under hans häl
mötas de kommandes väg
och de dödas.
Barn av natten, I som skolen födas,
stjärnornas tinder dröje
över er själ!

Now is the hour of the bride
And the stars burn so near,
That they could be gathered from the heavens
for the bride to crown.

Time stands still and under his heel
Those to come and those already passed meet
Children of the night, thee yet unborn,
Starlight lingers over your soul.

UNFORGOTTEN

musik Fredrik Sixten (1962–) text Robert W Service (1874–1958)

I trädgården där liljorna skymtar,
Dröjer någon jag känner kvar i solen;
Hon är långt vackrare än vitklädda liljor,
Och, i hennes blick lyser drömmar som stjärnor.

I know a garden where the lilies gleam,
And one who lingers in the sunshine there;
She is than white-stoled lily far more fair,
And, oh, her eyes are heaven-lit with dream!

I vindskupan, kall och mörk och trist,
Sliter någon jag känner sin outtröttliga penna,
Tills hans ledsna ögon inte längre står emot. Då
blickar han mot stjärnorna, blek, tyst som en profet.

I know a garret, cold and dark and drear,
And one who toils and toils with tireless pen,
Until his brave, sad eyes grow weary – then
He seeks the stars pale, silent as a seer.

Och det är märkligt; i bedrövelsens dunkel,
En stor och stormig ocean skiljer dem åt;
Ändå är han i trädgården med henne
Och hon där i vindskupan med honom.

And, ah, it's strange; for, desolate and dim,
Between these two there rolls an ocean wide;
Yet he is in the garden by her side
And she is in garret there with him.

TRILO

musik Traditional folk song from Bohuslän

Trilo
Här är han
Här är han
Näran land.

Trilo
Here he is
Here he is
Close to land.

THE HALF-FINISHED HEAVEN

musik Sven-David Sandström (1942–) text Tomas Tranströmer (1931–)
översättning Robert Fulton

Modlösheten avbryter sitt lopp.
Ångesten avbryter sitt lopp.
Gamen avbryter sin flykt.

Det ivriga ljuset rinner fram,
även spökena tar sig en klunk.
Och våra målningar kommer i dagen,
våra istidsateljéers röda djur.

Allting börjar se sig omkring.
Vi går i solen hundratals.

Var människa en halvöppen dörr
som leder till ett rum för alla.

Den oändliga marken under oss.
Vattnet lyser mellan träden.
Insjön är ett fönster mot jorden.

Despondency breaks off its course.
Anguish breaks off its course.
The vulture breaks off its flight.

The eager light streams out,
even the ghosts take a draught.
And our paintings see daylight,
our red beasts of the ice-age studios.

Everything begins to look around.
We walk in the sun in hundreds.

Each man is a half-open door
leading to a room for everyone.

The endless ground under us.
The water is shining among the trees.
The lake is a window into the earth.

AFTONEN

musik Hugo Alfvén (1872–1960) text Herman Sätherberg (1812–1897)
översättning Norman Luboff

Skogen står tyst, himlen är klar.
Hör, huru tjsande vallhornet lullar.
Kvällsolns bloss sig stilla sänker,
Sänker sig ner uti den lugna,
klara våg.
Ibland dälder, gröna kullar
eko kring nejden far.

Still, still the woods, radiant the heavn's,
Dim, distant horns fill the air with their echo.
Sunset glowing, slowly disappearing
'neath the sea.
Thru' the mountains,
thru' the valleys,
ling' ring the echoes sound.

Translation © Walton Music. Used with permission.

I DENNA LJUVA SOMMARTID

musik Traditional text Paul Gerhardt (1607–1676) arr Bengt Ollén (1950–)

I denna ljuba sommartid
gå ut min själ och gläd dig vid
den store Gudens gåvor.
Se, hur i prydnad jorden står,
se, hur för dig och mig hon får
så underbara hånor!

Av rika löv är grenen full,
och jorden täckt sin svarta mull
med sköna, gröna kläder.
De fagra blommors myckenhet
Med större prakt och härlighet
Än Salomos dig gläder.

In this lovely summertime
go forth, my soul, and rejoice in
the gifts of our great God.
See how the earth stands adorned,
see, how we all through her receive
such wonderful bounties.

The branch is full of rich leaves
and the earth has covered it's black loam
with beauteous green attire.
The fair abundance of the flowers
brings delight with its splendour and glory
greater than all that of Solomon.

JORDENS ORO VIKER MOTETT OP. 50

musik Ludvig Norman (1831–1885) text Johan Olof Wallin (1779–1839)

Jordens oro viker
för den frid som varar
grafven allt förliker
himlen allt förklrarar.

Worldly misery shall give away
to the everlasting peace.
The grave shall forgive
and Heaven all transfigure.

KUNG LILJEKONVALJE

musik David Wikander (1884–1955) text Gustav Fröding (1860–1911)
översättning Norman Luboff

Kung Liljekonvalje av dungen
Kung Liljekonvalje är vit som snö,
nu sörjer unga kungen
prinsessan Liljekonvaljemö.

Kung Liljekonvalje han sänker
sitt sorgsna huvud så tungt och vekt,
och silverhjälmen blänker
i sommarskymningen blekt.

Kring bårens spindelvävar
från rökelsekaren med blomsterstoft
en virak sakta svävar,
all skogen är full av doft.

Från björkens gungande krona,
från vindens vaggande gröna hus
små sorgevisor tonar,
all skogen är uppfylld av sus.

Det susar ett bud genom dälden
om kungssorg bland viskande blad,
i skogens vida välden
från liljekonvaljernas huvudstad.

King Lily of the Valley is grieving,
King Lily in deep despair,
The princess, his bride, bereaving;
She lies in death so pale and fare.

King Lily of the Valley is pining,
His regal head
is bowed down with woes,
In summer twilight shining,
His silver helmet still glows.

Around the tomb there hovers
the vapors of flowery incense fair,
Its floating fragrance covers
the crystalline forest air.

Through treetops mournfully swinging;
a wind is rustling the leaves on high,
A sad lament is winging;
the forest is filled with a sigh.

The message is carried o'er woodland,
Each leaf whispers tidings of woe,
'Til echoes through the good land
the grief of the king in the grove below.

DIE STIMME DES KINDES

musik Jaakko Mäntyjärvi (1963–) text Nikolaus Lenau (1802–1850)

Ein schlafend Kind! O still! In diesen Zügen
könnnt ihr das Paradies zurückbeschwören;
Es lächelt süß, als lauscht es Engelchören,
Den Mund umsäuselt himmlisches Vergnügen.

O schweige, Welt, mit deinen lauten Lügen,
Die Wahrheit dieses Traumes nicht zu stören!
Laß mich das Kind im Traume sprechen hören
Und mich, vergessend, in die Unschuld fügen!

Das Kind, nicht ahnend mein bewegtes Lauschen,
Mit dunklen Lauten hat mein Herz gesegnet,
Mehr als im stillen Wald des Baumes Rauschen;

Ein tiefes Heimweh hat mich überfallen,
Als wenn es auf die stille Heide regnet,
Wenn im Gebirg die fernen Glocken hallen.

CONTINUED

DIE STIMME DES KINDES

musik Jaakko Mäntyjärvi (1963–) text Nikolaus Lenau (1802–1850)

Ett sovande barn! O stilla! I dessa former
kan ni tro att Paradiset återvänt;
han ler sött, som om hörandes änglakörer,
på hans mun spelar himmelsk lycka.

O var tyst, värld, med dina smattrande lögner,
stör inte denna sömns sanning!
Låt mig höra barnet tala i en dröm
och retirera, omedvetet, in i oskyldighet!

Barnet, ovetandes om mitt gripande lyssnande,
har välsignat mitt hjärta med mörka toner,
mer än trädens rasslande i den tysta skogen.

En hemlängtan har sköljt över mig
djupare än när det regnar på den tysta heden
eller när Klockor i fjärran ringer i bergen

A child asleep! O still! In these features
You could swear that Paradise has returned;
He smiles sweetly, as if listening to angelic choirs,
A heavenly joy playing about his mouth.

O be silent, world, with your blaring lies,
Do not disturb the truth of this sleep!
Let me hear the child speak in his dream
And retreat, oblivious, into innocence!

The child, unaware of my poignant listening,
Has blessed my heart with sombre sounds,
More than the rustling of a tree in the silent forest.

Some homesickness has come over me
Deeper than when it rains on the silent heath
Or when distant bells echo in the mountains.

FÖRVARSKVÄLL

musik David Wikander (1884–1955) text Ragnar Jändel (1895–1939)

En sällsam renhet var min blick vill gå,
i orörd, outsäglig vithet står var trädens gren,
var tuva och var sten.

Den blida snön har höljt var dunkel vrå
och plånat ut ur världen alla spår,
och själva luften darrar av dess sken.

Det är som funnes ingen sorg att bära,
blott glädje gåtfullt tyst och allvarsam.

Nu träder över bergets dunkla kam
ur blekblå himmel kvällens måneskära.
Av väntan skälvade,
med bleka ljus i håret
står i bruddräkt jorden klädd.

Djupt inne porlar hennes ådrors ström.

Det är så lungt i människornas hus.
Nu somnar barnet stillsamt i sin bådd,
och jungfrun drömmar vårens första dröm.

A rare purity
whither my gaze will turn,
in unspoiled, inexpressible whiteness
every branch of the trees,
every tuft and stone stands forth.

The gentle snow
has hidden every dark crevice
and obliterated every spoor from the earth,
and the air itself
is vibrant from its radiance.

It is as if there
were no sorrow to bear,
just happiness, mysteriously quiet
and solemn.

Now, over the dark ridge of the mountain
from a pale blue sky,
the crescent moon of evening steps forth.
Trembling with expectation,
her hair faintly illuminated,
the earth stands decked as a bride.
Deep within, the streams of her veins ripples.

It is so calm
In the houses of mankind.
Now the child sleeps peacefully in its bed
and the maid dreams
the first dream of spring.

CANTICUM CALAMITATIS MARITIMAE

musik Jaakko Mäntyjärvi (1963–)

text det Katolska Rekviet, Psalm 107 (23-30), nyhetsrapportering från Finska Nuntii Latini
text From the Catholic Requiem, Psalm 107 (23-30), news report from Finnish Nuntii Latini

Lux aeterna luceat eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis
Miserere Domine.

Plus octingenti homines vitam
amiserunt calamitate navalium in Mari Baltico
septentrionali facta.

Navis trajectoria nomine Estonia,
cum Tallinno Stockholmiam
vesus navigaret, saeva tempestate
orta eversa et submersa est.
In navi circiter mille vectores erant.
Calamitate Estoniae nongenti decem homines
perierunt, centum undequadraginta sunt
servati.

Qui descendant mare in navibus
facientes operationem in
aquis multis
ipsi viderunt opera Domini
et mirabilia eius in profundo.

Dixit et stetit spiritus procellae
et exaltati sunt fluctus eius;
ascendunt usque ad caelos
et descendunt usque ad abyssos.
Anima eorum in malis tabescetab;
turbati sunt et moti sunt sicut ebrius et omnis
sapientia eorum
devorata est.

Et clamaverunt ad Dominum
cum tribularentur
et de necessitatibus eorum
eduxit eos
et statuit procellam eius;
in auram et siluerunt fluctus eius
et laetati sunt quia siluerunt
et deduxit eos in protum voluntatis eorum.
Requiem aeternam.

Må det eviga ljuset lysa över dem, Herre,
och låt det ouphörliga ljuset
lysa över dem.
Herre, förbarna dig.

Över åttahundra människor
omkom i ett skeppsbrrott i norra Östersjön.
Bilfärjan Estonia,
på väg från Tallinn till Stockholm, kantrade och
sjönk i en svår storm.
Det fanns över 1000 passagerare ombord.
910 människor förlorade sina liv i Estonias
förlisning;
139 räddades.

De foro på havet med skepp
och drevo sin handel på stora vatten;
där fingo de se Herrens gärningar
och hans under i havsdjupet.
Med sitt ord uppväckte han stormvinden,
så att den hävdé upp dess böljor.
De foro upp mot himmelen,
ned i djupen; deras själ upplöstes av ångest. De
raglade och stapprade såsom druckna,
och all deras vishet blev till intet.

Men de ropade till Herren i sin nöd,
och han förde dem ut ur deras trångmål.
Han förbytte stormen till lugn,
så att böljorna omkring dem tytsnade. Och de
blevo glada att det blev stilla,
och han förde dem till den hamn
dit de ville.
Evig frid.

May eternal light shine upon them, Lord,
and may perpetual light shine upon them.
Lord, have mercy.

More than eight hundred people died when
a ferry sank in the northern part of the Baltic Sea.
The ferry Estonia, on its way from Tallinn to
Stockholm, keeled over and sank in a severe
storm. There were over 1000 passengers
onboard. 910 persons lost their lives in the
wreck of Estonia. 139 were saved.

They that go down to the sea in ships, doing
business in the great waters:
These have seen the works of the Lord, and
his wonders in the deep.

He said the word, and there arose a storm of
wind: and the waves thereof were lifted up.
They mount up to the heavens, and they go
down to the depths: their soul pined away
with evils.

They were troubled, and reeled like a
drunken man; and all their wisdom was
swallowed up.

And they cried to the Lord in their affliction:
and he brought them out of their distresses.
And he turned the storm into a breeze: and
its waves were still.

And they rejoiced because they were still:
and he brought them to the haven which
they wished for.
Eternal rest.

SVERIGE

musik Wilhelm Stenhammar (1871–1927)
text Verner von Heidenstam (1859–1940)

Sverige, Sverige, fosterland,
vår längtans bygd, vårt hem på jorden.
Nu spela skällorna, där härar lys av brand,
och dåd blev saga, men med hand vid hand
svär än ditt folk som förr de gamla
trohetsorden.

Sweden, land of our birth
place of our desires, our home on earth,
Cow-bells now echo where once was clash of arms,
and deeds were made sagas, but still today, from hand to hand
your people plight the ancient troth.

Fall, julesnö, och susa, djupa mo!
Brinn, österstjärna genom junkvallen!
Sverige, moder! Bliv vår strid, vår ro,
du land, där våra barn en gång få bo
och våra fäder sova under kyrkhallen.

Fall, yuletide snow and whisper, pine-scattered heath!
Burn, star of the East through the evening of June!
Sweden, Mother! Be our endeavor and our rest,
Oh land where our children will one day live,
and our ancestors lie resting in their tombs.

RECORDED IN
BÄLINGE CHURCH,
8–9 FEBRUARY 2014

WITH THANKS
TO THE SOFIA CONGREGATION AND ITS
DEDICATED EMPLOYEES FOR THEIR
FANTASTIC SUPPORT.

TO THE BÄLINGE CONGREGATION FOR
ALLOWING US TO RECORD IN YOUR
WONDERFUL CHURCH.

FINALLY, THANKS TO ALL OUR LISTENERS
AROUND THE WORLD. KEEP FOLLOWING US
ON YOUTUBE, INSTAGRAM, FACEBOOK OR
AT SOFIAVOKALENSEMBLE.COM

FÖRVARSKVÄLL

ONE EARLY SPRING EVENING

SOPRANOS

Lisa Alf
Marie Hagenfeldt
Julia Mossberg
Susan Radif
Helena Roll
Maja Sönerbo
Emilia Wikstedt
Mikaela Winderud

ALTOS

Karin Bokvist
Sophia Frisell
Annie von Heijne
Ida Hillerdal
Annika Isaksson
Åsa Pettersson
Ida Söderqvist
Sofia Ågren
Karolina Åberg

CONDUCTOR

Bengt Ollén

TEXTS

Bengt Ollén, Nils Paulsson, Susan Radif,
Ida Söderqvist, Maja Sönerbo

PRODUCER

Gunnar Andersson

ENGINEER

Håkan Ekman
Anders Hannus (mastering)

PHOTOGRAPHY

Mathias Roth

CREATIVE DIRECTOR

John Bevan

EXEC PRODUCERS

Nils Paulsson & Adrian Green

TENORS

Jesper Altrén
Christopher De Liseo Peterson
Tomas Icikzonas
Anders Nilsson
Gustaf Schüldt
Philip Sherman
Jacob Thomsson
Per Åberg

BASSES

Esbjörn Ahlsén
Eugen Alm
David Lundmark
Nils Paulsson
Mathias Roth
Oscar Sjöberg
Måns Åstedt

CONVIVIUM
RECORDS

CONVIVIUM
RECORDS

COPYRIGHT

This digital booklet is made freely available through the website www.conviviumrecords.co.uk for personal use and reference only.

Copyright subsists in all recordings, associated artwork and supporting imagery from Convivium Records, including within this digital booklet. It is illegal to copy this / them in whole or in part, for any purpose whatsoever, without permission from the copyright holder, Convivium Records Ltd. Any unauthorized copying, reproduction, distribution, re-recording, broadcasting or public performance of this or any other content provided by Convivium Records Ltd. will constitute an infringement of copyright.

To apply to use any recordings, associated artwork and supporting imagery from Convivium Records, including any content within this digital booklet, for anything other than personal use, please email: hello@conviviumrecords.co.uk

Applications for a public performance licence should be sent to:
Phonographic Performance Ltd, 1 Upper James Street, London W1F 9DE.
For more on copyright, please visit: www.conviviumrecords.co.uk/copyright